

Charles Stanley's In Touch magazine

<http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=12341>, 25-7-2013

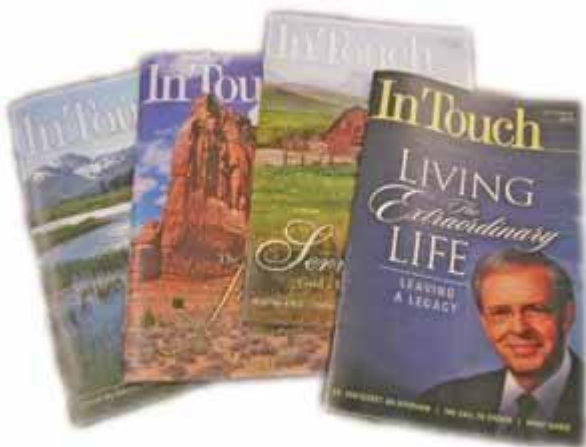
Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Lighthouse Trails heeft de voorbije jaren met ontzetting vastgesteld dat **Charles Stanley's** *In Touch* magazine de beslissing gemaakt heeft om contemplatieve/emergente namen te promoten. Toen onze redacteurs een exemplaar oppikten van de augustus 2013 uitgave en daarin een artikel zagen dat geschreven was door **Jonathan Wilson-Hartgrove**, besloten we *In Touch* ministries te bellen om na te gaan wie verantwoordelijk was voor de inhoud van het magazine. Spijtig genoeg was het antwoord dat wij kregen van de redactie van *In Touch* van die aard dat het ons het beklemmende gevoel gaf dat de evangelicale kerk onherstelbaar misleid is.

Charles Stanley

We praten zodra verder over het telefoongesprek, maar eerst kijken we naar Jonathan Wilson-Hartgrove.

In juni 2011, schreef de freelance schrijver van Lighthouse Trails, **Mike Stanwood**: “Contemplative Spirituality Lands on Charles Stanley’s In Touch Magazine ... Again”¹ In dit artikel werd onthuld dat in de *In Touch* uitgave van januari 2011, Jonathan Wilson-Hartgrove² onder de aandacht werd gebracht in een artikel geschreven door *In Touch* hoofdredacteur **Cameron Lawrence**. Dat artikel met de titel “The Craft of Stability: Discovering the Ancient Art of Staying Put”³ belichtte de “intentional Christian community” in het Rutba House (Wilson-Hartgrove’s thuis) en hun “dagelijkse gebedsroutine”. Het *In Touch* artikel

stelde dat Rutba House een evangelicale gemeenschap is, geworteld in de protestantse traditie en dat Wilson-Hartgrove een aangestelde baptistische bedienaar is, maar het rapporteerde ook dat de principes van Rutba’s gemeenschap ontleend zijn aan de benedictijnse monniken en dat al hun inspanningen gebaseerd zijn op de “Regel van Benedictus”⁴. [Volg voor de links de voetnoten].

In Stanwood’s artikel wijst hij erop dat Wilson-Hartgrove deel uitmaakt van de “Nieuw Monasticisme” beweging binnen de emerging church. Om u te helpen begrijpen hoe ernstig de situatie is van Charles Stanley en zijn bediening, leest u best de volgende sectie van **Stanwood**’s artikel:

Wilson-Hartgrove is heel recent gekend voor zijn co-auteurschap van *Common Prayer: A Liturgy for Ordinary Radicals* met ‘nieuw monasticisme’ activist Shane Claiborne. Ook andere boeken⁵ die hij schreef vallen in de ‘emerging/contemplative’ categorie. Bijvoorbeeld, één zo’n boek, getiteld *New Monasticism: What It Has to Say to Today’s Church*⁶[1] werd onderschreven

¹ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=6714>

² <http://jonathanwilsonhartgrove.com/bio/>

³ http://www.intouch.org/magazine/content/topic/the_craft_of_stability#.UmVOulOmXAk

⁴ http://nl.wikipedia.org/wiki/Regula_Benedicti

⁵ <http://jonathanwilsonhartgrove.com/books/>

⁶ <http://www.amazon.com/New-Monasticism-What-Todays-Church/dp/1587432242>

door mysticisme proponenten Brian McLaren, Phyllis Tickle, Tony Campolo⁷, en katholiek priester en centerend gebed verdediger Richard Rohr⁸. Deze mystici resoneren met het “nieuwe monasticisme” - dit is duidelijk waar te nemen.

Oppervlakkig gezien kan het nieuwe monasticisme OK lijken, met zijn vele goede werken en het helpen van de armen en behoeftigen. Maar het onderliggende geloofssysteem is niet te rijmen met bijbelse leer. Ze gaat veeleer over het oprichten van een alles-inclusieve koninkrijk van God op aarde hier en nu, waar individuele redding vervangen is door een gemeenschappelijke redding voor de hele wereld. Verzoening legt hier veel minder nadruk op Jezus Christus als de enige verzoening voor 's mensen zonden, en in plaats daarvan wordt het een “at-one-ment”⁹ waarbij de hele schepping progressief gered wordt door samen te komen als één (en ja, ziende de goddelijkheid van de mens). Dit is het soort van “atonement” (verzoening) waarmee McLaren, Tickle, en Rohr zouden resoneren.

Het is belangrijk te zien dat zij niet louter resoneren met de goede werken die uit het nieuwe monasticisme komen; wedergeboren christenen hebben goede werken gedaan en helpen de armen en behoeftigen al vele eeuwen, en zij blijven dat doen. Terwijl dit nieuwe monasticisme wordt verondersteld zichzelf te onderscheiden door zijn goede werken, in werkelijkheid is het het *mysticisme* en de fundamentele geloofspunten van het mysticisme (d.w.z. panentheïsme, koninkrijk-nu, enz.) dat haar onderscheidt. En het is dat element dat Tickle, McLaren, en Rohr omarmen.

Bijkomend bronmateriaal op de Wilson-Hartgrove website omvatten een DVD genaamd *Discovering Christian Classics: 5 Sessions in the Ancient Faith of Our Future*, een vijf-weekse studie met contemplativiteit verdediger Lauren F. Winner (*Girl Meets God*) voor high school [middelbare school] of volwassenen “vorming”. Een beschrijving¹⁰ van deze DVD stelt:

“U zal de betekenis ontdekken van bekering en gebed vanuit de Woestijnvaders¹¹ en -moeders; hoe lief te hebben vanuit de preken van St. Johannes Chrysostomus; de Regel van St. Benedictus en hoe dit één werd met de fundamentele van de westerse christelijke spiritualiteit; hoe een intieme relatie met God te hebben overeenkomstig *The Cloud of Unknowing*¹²; en wat het betekent ‘uw kruis op te nemen’ in de *Imitatio Christi* van Thomas A Kempis¹³”.

Een ander boek dat Wilson-Hartgrove heeft geschreven, getiteld *The Wisdom of Stability: Rooting Faith in a Mobile Culture*¹⁴, verwijst lezers naar de wijsheid van Lao-tzu, de Woestijnvaders, Thomas Merton¹⁵, benedictijnse spiritualiteit, panentheïst en interspiritualist Pierre Teilhard de Chardin¹⁶, en de benedictijnse non Joan Chittister.

In een Beliefnet.com interview, een jaar geleden, vertelde Wilson-Hartgrove hoe “we de wijsheid nodig hebben van hen die ons voorgedaan zijn”. Deze wijsheid waar hij naar verwijst komt niet uit de Bijbel, maar uit de contemplatieve “benedictijnen die ons leerden de dag te beginnen met gemeenschappelijk gebed”. [1]

Na gezien te hebben wat de kern is van Wilson-Hartgrove's spirituele *wijsheid*, is het niet verwonderlijk te zien dat hij recent zijn verschijning deed op het [erg emergente] Wild Goose Festival¹⁷. [2] Volgens een artikel¹⁸ in de *Christian Post*, was het Wild Goose Festival een “vier-

⁷ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=757>

⁸ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=4986>

⁹ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=5095>

¹⁰ <http://jonathanwilsonhartgrove.com/dvds/>

¹¹ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/desertfathers.htm>

¹² <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/cloudofunknowing.htm>

¹³ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Thomas-a-Kempis.pdf>

¹⁴ <http://www.amazon.com/Wisdom-Stability-Rooting-Mobile-Culture/dp/1557256233>

¹⁵ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/merton.htm>

¹⁶ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Teilhard-de-Chardin.pdf> (1881-1955)

¹⁷ <http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/?p=12252>

¹⁸ <http://www.christianpost.com/news/left-leaning-wild-goose-meet-draws-ire-of-evangelicals-51560/>

daagse revival camp in North Carolina met daarin yoga, liberale praat en het omarmen van homo's en lesbiennes”.

Het feit is dat iedereen die zich aangetrokken voelt tot Pierre Teilhard de Chardin, zoals met Wilson-Hartgrove het geval is, een andere geest en een ander evangelie zullen moeten volgen, of allesszins erg bedrogen worden. Chardin aan wie de term “kosmische Christus” toegeschreven werd, verborg in zijn geschriften niet het feit dat hij, niet in de Christus van de Bijbel geloofde, maar in een christus-bewustzijn in elk menselijk wezen.

Alhoewel wij Wilson-Hartgrove's oprechtheid of bezorgdheid voor de armen en behoeftigen niet betwijfelen, moeten we zijn consistente promotie van contemplatieve mystici en emergente leiders aan de kaak stellen. De reden waarom we dit zeggen over Wilson-Hartgrove's oprechtheid heeft te maken met het telefoongesprek dat we hadden met twee redacteurs van *In Touch* magazine op 24 juli 2013. Een van de redacteurs die we spraken was **Cameron Lawrence**, de hoofdredacteur (en ook degene die het *In Touch* artikel van 2011 schreef dat Jonathan Wilson-Hartgrove onder de aandacht bracht). Lawrence vroeg ons of we ooit Wilson-Hartgrove persoonlijk gesproken hadden, suggererend dat hij een oprecht man is die het Evangelie uitleefde door de behoeftigen te helpen. Wij antwoordden hem door te stellen dat de kwestie niet van private aard is maar een publiek onderwerp omdat Wilson-Hartgrove een publieke figuur is (boeken, conferenties, artikelen, enz.). We zeiden dat dit niet van belang was wanneer het om een privéconversatie zou gaan, maar het is wel van belang als het gaat om wat hij anderen onderwijst. En het is van belang dat *In Touch* hem promoveert.

Toen ik sprak met Cameron Lawrence, vertelden we hem dat we wilden weten wie verantwoordelijk was voor het plaatsen van het artikel van Wilson-Hartgrove in het magazine, waarop hij ons zei dat “de hele redactionele staf” dit had beslist. We vroegen of het hem interesseerde enige van onze commentaren te lezen, waarop hij antwoordde: “Ik ben op de Lighthouse Trails website geweest en ik vond deze niet nuttig”. De andere redacteur waarmee we spraken, die anoniem wilde blijven, zei dat het klonk alsof wij op een “heksenjacht” waren, waarop wij antwoordden: “Nee, onze inzet is de bescherming van het Evangelie”.

Bij tijden zoals deze, is het moeilijk om niet ontmoedigd te raken door het gebrek aan interesse bij christelijke intelligentia en leiders met betrekking tot de contemplatieve/emergente kwestie. Wat kunnen we nog meer zeggen om hen aan te tonen wat zo vanzelfsprekend lijkt voor onszelf en vele andere bijbelgelovige strijders voor het geloof? Een aantal jaren geleden, toen de *Be Still* DVD¹⁹ (een contemplatieve ‘infomercial’ van Fox Home) uitkwam en we **Charles Stanley**'s naam zagen in de aftiteling als iemand die de DVD ondersteunde, hebben we zijn bediening gecontacteerd en gesproken met een personeelslid. Hij accepteerde ons aanbod om van ons een gratis exemplaar van *A Time of Departing* [“Een tijd van heengaan”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/heengaan.pdf>] aan te nemen, maar hij zei dat Charles Stanley het te druk zou hebben om dit te lezen.

Als de mystici, waardoor Jonathan Wilson-Hartgrove zich aangetrokken voelt, juist zijn, dan zijn Jezus' woorden “Ik ben de Weg ... Niemand komt tot de Vader dan door Mij”, fout. Er kunnen geen twee wegen zijn. De tegengestelde zienswijze - de contemplatieve - is dat God in alle dingen is, inbegrepen in alle mensen. Dit is wat de mystici geloven, over de hele linie. En als dat zou waar zijn, dan zou de nood aan een Redder verdwijnen, en er zou geen nood bestaan voor “één weg” tot God, omdat de mens reeds in God woont en een deel van God is.

“Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” - Johannes 14:6.

Eindnoten:

[1] New Monasticism & The Emergent Church: FS Talks with Jonathan Wilson-Hartgrove: <http://blog.beliefnet.com/flunkingsainthood/2010/06/new-monasticism-the-emergent-church-fs-talks-with-jonathan-wilson-hartgrove.html>.

¹⁹ <http://www.lighthouse trailsresearch.com/bestilldvd.htm>

[2] Learn more about the Wild Goose Festival here:
[Left-Leaning 'Wild Goose' Festival Draws Ire of Evangelicals](#)

Lees ook:

“Charles Stanley - Algemene leringen en activiteiten”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Charles-Stanley.pdf>

**Stel dat aanstaande
zaterdag de Opname
komt. Zouden dan op
zondagochtend veel
mensen gemist worden
in de kerken?²⁰**

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

²⁰ Ik denk van niet. De weg is smal, té smal voor de grote massa die zich ‘christelijk’ noemt. Vandaar de ernstige oproep om alles te onderzoeken in vergelijking met de Schrift (1 Thess. 5:21), en kennis op te doen tot geestelijk onderscheidingsvermogen waaraan het bij de overgrote meerderheid ontbreekt. Deze laatsten lopen liever ‘succesvolle’ praters, boekenschrijvers en Tv-figuren achterna en laten hun oren strelen (2 Tim. 4:1-5).